

[Formanden]

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om en midlertidig oplægningsordning for danske fiskerfartøjer.

(Lovforslag nr. L 249. Fremsat 18/5 78. Første behandling 22/5 78. Betænkning 25/5 78. Anden behandling 30/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erlendsson (FP):

Vi står nu over for en vedtagelse af erhvervslove, der er af en så speciel karakter, at spørgsmålet om, hvorvidt de ligesom visse boliglove, der blev behandlet i tinget i går, i virkeligheden ikke burde henlægges under socialministeriet i stedet for under fiskeriministeriet, er en sørgelig relevant problemstilling.

Der er nemlig ikke tale om veldefinerede forretningsmæssige kriterier vedrørende erhvervsstøtte til erhvervet, men i bemærkningerne til det ene forslag henvises der udtrykkelig til trangskriterier, altså en form for almisser, som man ville kalde det for ikke mange år siden. Nu hedder sådan noget social bistand.

Den skal altså gives på en fiskeribankvurdering. Banken skal ikke alene, som banker hidtil har skullet, tage hensyn til, om og hvorvidt det drejer sig om sunde forretninger i midlertidig kreditvanskelighed eller likviditetskrise. Spørgsmålet om, hvorvidt specielle eksperter, som det hedder, med socialrådgiveruddannelse skal sendes ud for at vurdere ansøgernes hjem ud fra retfærdighedshensyn, kan blive rystende aktuelt, både når det gælder fiskeribankens vurdering ved administrationen af långivnings- og rentetilskudsordningen og for fiskeriministerens med hensyn til lov nr. L 249, når det gælder tildeling af præmier til de fiskere, der lover at lade være med at fiske.

Gør folketinget sig egentlig klart, i hvor høj grad regeringen igennem de elendige for-

handlingsresultater, man har opnået i Bruxelles, har forarmet det danske fiskerierhverv? Om ikke før, så må disse to lovforslag have gjort det tydeligt for alle.

Turistlivets opblomstring og danskernes rejser til sydeuropæiske lande har givet mange et indblik i, hvordan invalideproblemer og alderdomsforsørgelse i mange tilfælde klares i disse lande, og hvordan håbet samtidig holdes i live hos store lavtlønnede befolkningsgrupper. Overalt på gader og torve sidder gamle, blinde og forkrøblede mennesker som forhandlere for statslotterier, der lokker med gevinster i millionklassen. Sælgerne får en lille fortjeneste og køberne et håb om en bedre fremtid, om ikke ved første trækning, så ved den næste eller den næste trækning igen.

Her i Danmark skal det nu være staten, der deler gevinster ud, og præmierne gives med det gode formål at få modtagerne til at holde op med at arbejde. Præmierne falder altså ikke som statslotteriernes i de sydlige lande i flæng på gode og onde, nej, de gives udtrykkelig for den dyd at holde op med at arbejde.

Jeg tror, at dommen over denne udelige regerings erhvervspolitik og forhandlingsevne på internationalt plan vil blive meget hård. Der er allerede visse tydelige tegn herpå.

Jeg har indtil for nylig været skeptisk over for valgretsaldernedsættelsen til 18 år, men er efterhånden blevet overbevist om, at unge gennemskuer politisk væv og udelighed med større klarsyn end mange ældre. Med formandens tilladelse vil jeg gerne have lov til at citere en udtalelse i Frederikshavns Avis fra en 5. klasse. . . .

Formanden:

Hvis det er om det forslag, vi behandler. Vi skal jo helst holde os til dagens emne.

Erlendsson (FP):

Det er en befolkningsbedømmelse af den politik, og det vedrører dagens emne, hr. formand.

Formanden:

Så behøver man ikke at bede om tilladelse.

Erlendsson (FP):